

Jsme pokrytci

Díky čtenářce za tip na pěkný článek od Jaroslava Duška.

Jsme pokrytci

<http://czechnewstv.cz/jsme-pokrytci/>

Máme plnou pusou bezpečnosti na silnici, dítě strčíme do sedačky, spoutáme i psa, protože pes má mít také bezpečnostní pásy, a vedle toho jezdí naše auta dvě stě kilometrů v hodině!

To je to, co považují za pokrytectví! Kdybychom chtěli opravdovou bezpečnost a záleželo nám na lidech, nikdo by tak rychle nejezdil. Nejezdily by kamiony po stejné silnici, jako jezdí malá auta. Ale tady nikomu o skutečnou bezpečnost nejde. Hlavní je, aby se autosedačky prodávaly, aby se prodávaly helmy! Možná budeme chodit v helmách dokonce i po ulicích, nebo nám přikážou nosit brnění, protože se to bude někomu hodit. Vhodná by byla třeba molitanová vrstva, kdyby do nás někdo narazil, aby to tak nebolelo. Když to někdo vymyslí, tak si to koupíme. Protože to bude předpis.

Taky se rádi věnujeme drogové problematice, protože to vypadá ušlechtilé. Když se však zeptáme skutečných odborníků na drogy, dozvíme se s úžasem, že největší negativní dopad mají léky a alkohol. Jenomže nenápadná, plíživá závislost na lécích a alkoholu je společností tolerována. Stejnou společností, která začne otravovat pěstitele kaktusů, aby v sobě náhodou neměly mescalín!

Za chvíli se jistě dozvíme, že si z pokojových rostlin můžeme vypreparovat nějakou látku, která by nás mohla nějak povzbudit, a pak zakážou i je. A nám to svým způsobem patří. Jestliže si to totiž my, lidé, necháme líbit, tak nebudeme pěstovat žádné kaktusy, ale klidně si necháme do sebe sypat léky ve velkém. Proč se na benzinové pumpě prodává alkohol? To nikomu nevadí?

Vadí někomu herny? A co závislost na automatech? Nikomu nevadí ta ohromná závislost? Tečou z toho prachy, pro stát zisky... Vždyť je to směšné a legrační.

Když přestaneme vidět celek a soustředíme se na detailní pitomosti, vymyslí nějaký blázen zákaz kaktusů určitého typu jen proto, že mu to jeho pozice v politické straně umožňuje.

Když se objevil záměr stavět Kaplického Chobotnici na Letné, všichni o ní diskutovali jako diví, aniž si všimli, že

tam roste víceúrovňová křižovatka jako kráva. Zdá se, že celá akce okolo budovy Národní knihovny mohla být jenom zástěrkou, měla odvést pozornost. Protože – jak všichni víme – Chobotnice se nakonec nestaví. Byla to jenom taková legrace. Ale ta křižovatka tam nejspíš bude, pokud se tunel Blanka nepropadne celý úplně.

Když totiž předhodíš lidem problematiku kaktusů, jestli je mohou pěstovat, nebo ne, tak odvedeš jejich pozornost od jiných závažných problémů. Třeba od těch, které se týkají medicíny nebo fungování zdravotnictví vůbec, pojišťoven... Odvedeš pozornost od jádra problémů. Bude se řešit, jestli můžeš mít doma kaktus.

Myslím si, že obecně nejvíc vadí látky, které by mohli být lidem opravdu prospěšné. Které by je vytáhly z celého farmaceutického kolosu, vyjmuly by je z působení černokněžníků. Najednou bychom se vyléčili sami pomocí přírodních látek, díky svému důvtipu. Protože takové „nebezpečí“ tady skutečně existuje, pořádají se tažení proti těmto látkám. Lobby chce, abychom se cpali ibuprofeny, ibalginy, které má dnes v kabelce každá holka na střední škole. Když ji při menstruaci není dobře, tak šup, a všechno je v nejlepším pořádku. Člověk má pocit, že jde hlavně o to, abychom nezačali být nějak zdraví sami od sebe. Abychom si doma nepěstovali něco, co by nám pomohlo.

Když jsem se ptal kluků, kteří pěstují technické konopí, proč je proti němu takové tažení, řekli mi, že je to obrovský konkurent pro ropu.

Z konopí můžeme totiž vyrobit úplně všechno! Olej, mouku, provazy, látky, pohonné hmoty, laky, masti, krémy, stavební materiál, tepelné izolace, brikety. Je to univerzální materiál, najde využití v odvětví potravinářském, oděvním, energetickém a stavebním. Konopí je přímý konkurent ropy. Proto o něm debatujeme jako o droze, jenže jde hlavně o to, aby se náhodou nerozšířilo. Co kdyby narušilo zavedené hegemonie...

Slyšel jsem přednášku doktora Greena, která zazněla na konferenci v Barceloně v červnu roku 2009. Mluvil o tom, kolik se ročně protáčí peněz v petrolejářském průmyslu. Pamatujte si to číslo: čtyři sta trilionů eur! Doktor Green je americký obvodní lékař, který celý život bojuje za rozšíření informací kolem tzv. volné energie reprezentované vynálezy Nikoly Tesly a dalších vědců. Hovořil o tom, že komunikoval s prezidenty Clintonem a Obamou, kteří mají snahu tyto informace uvolnit. Tento lékař tvrdí, že od roku 1902 už nemusel být spálen ani litr ropy, ani kilo uhlí. Přístroje, které by to umožnily, už tady v té době byly. Green dokládá, že v Americe je

přijato 1600 patentů na volnou energii a na všechny je uvaleno národně bezpečnostní embargo, protože patentovací úřad má v případech některých vynálezů právo na jejich zmrazení. Přijmou je, patentují, ale dál už je nepustí. Green říká, že **přístroje na výrobu volné energie viděl, že existují. Vyjmenovává lidi, kteří byli kvůli tomu zabiti,** dokonce včetně ředitele CIA, jenž byl ochoten na takovouto komunikaci přistoupit a určité informace uvolnit – v případě malých generátorů pro rodinné domy. Nalezli jej mrtvého dva dny před důležitou schůzkou.

Pořád nějak nechápeme základní princip našeho manipulativního světa, který spočívá v tom, že nějací „chytřejší lidé“ něco zakazují. **Nacpou nám na hlavy helmy, do těla strčí čipy, očkují nás, přikážou nám povinnou péči v tom či onom jenom proto, aby se náhodou někdo ze systému nevymanil.** To by se jim nehodilo, je přece potřeba pro nějakou úzkou vrstvu lidí, majitelů korporací, aby všichni makali a minimálně padesát procent svých příjmů odevzdávali na daních, pojistkách a poplatcích. Hra je jasná, není na ní nic složitého.

Viděl jsem film Home, který ukazuje, jakým způsobem ničíme planetu.

Všechno jsme „zobchodovali“ a připadá nám to jako normální. Unikl nám pocit celku. Nechápeme, že když chceme hospodářský růst, roste náš dluh. Myslím hospodářský růst, jak je dnes definovaný. Tím pádem je logické, že nejvíc rostou dluhy. A protože se nedíváme na svět celostně, myslíme si, že je výhodné plundrovat Zemi. Dneska už jsou státy jako Gabon, jejichž představitelé říkají: „Ano, budeme těžit vzácné dřeviny z pralesa, ale na jeden hektar pokácíme jen jeden strom za rok. Najdeme způsob, jak udržet celek. Ne že vykácíme všechny krásné stromy na židle, na podlahy a trámy. Nebo že je ztopíme...”

Nemusíme přece krásné stromy zničit, dokud židle, podlahy, trámy slouží. Nemusíme mít přece každý půlrok nové židle. Je to nesmysl a choroba naší mysli. **Toužíme po věcech, které nepotřebujeme.** Necháme si naoktrojovat nějakou společenskou reklamní masáží, že potřebujeme zbytečnosti, bez kterých bychom se klidně mohli obejít.

Kvůli téhle dysfunkci naší mysli může nekonečně fungovat obrovská nadvýroba a celé se to bude hájit hrozbou nezaměstnanosti. Nakonec se vždycky najde někdo, kdo ti řekne: „No, hele, počkej, a co by dělali ti nezaměstnaní?“ Já mu na to odpovím: „Dělali by to, co by bylo potřeba! Uklidili by ulici, zahrabali by vykopaný výkop, někomu by pomohli.“

Slyšel jsem takovou věc. Nějaký člověk údajně mluví s gorilami. Zná jejich posunkovou řeč. Zeptal se jich: „Proč používáte nástroje mnohem méně, než to dělají šimpanzi?“ A gorila mu odpověděla: „My používáme nástroje méně, protože od nich je příliš blízko ke zbraním.“

Když toto odpoví gorila, nastavuje nám zrcadlo. Uvidíme svůj strach, ztrátu bdělosti. Uvidíme, jací jsme pitomci. **Slovo „pitomý“ původně znamenalo „krmený“.** „Husa pitomá“ byla „husa vykrmená“. **Naše pitomost spočívá v naší vykrmenosti.** Zejména naše civilizace obchodující s čímkoli. A především s našimi dušemi. Pitomci, kteří ztratili bdělost. Neboť jestli gorila toto odpoví, je to vrchol bdělosti. Protože se obejde bez nástrojů, zvládne věci, které potřebuje, a neví, proč by si připravila problém, že se těmi větvemi začnou všichni nakonec mlátit. Téhle příhodě věřím, protože vím třeba od spisovatelky Anick de Souzaelle, že na planetě existují domorodé kmeny, jež ovládají metalurgii, ale záměrně ji nepoužívají. Říkají, že metalurgie je přílišný zásah do těla Země. Že nástroje si mohou vyrobit z kamene a z kostí, a to jim stačí. A viděl jsem filmový dokument o Křovácích, jak kamennými sekýrami pokácejí strom.

Slyšel jsem, že dodnes v některých afrických vesnicích je kovář něco jako kat. Žije trochu stranou jako zvláštní bytost.

Při metalurgických procesech se musejí dodržovat velice přísná pravidla, zvyky a očistné rituály. Takže si dovedu připustit myšlenku, že gorily nepoužívají nástroje vědomě. Stejně jako Mayové neužívali kolo, ačkoli ho museli znát, ale z nějakých důvodů ho nechtěli užívat. My, jak jsme lační a neklidní, nechápeme celek, začneme se rýpat v genech, protože chceme být bohy naší umolované části světa, a vyrábíme umělé myši. Nenechaví černokněžníci chtějí štěpit atom, chtějí se cpát do genetického kódu. A proč? Co tím získáme? Že vyrobíme umělou myš? Nebo že rozštěpíme půl zeměkoule v atomu a že nebudeme kam pak mít uložit odpad? Že otrávíme všechny podzemní vody kyselinou sírovou, abychom mohli vytěžit uran? Získáme větší pocit důležitosti, který nás ještě více zaslepí? Jak dlouho ještě chceme pěstovat svou nepozornost?

Zdroj: Jaroslav Dušek – ZE MĚ (kniha)

P.S. Orgonet: Jde o doktora Greera?

Vystavil Orgonet v [11/08/2013 06:02:00 odp. 44 komentářů](#): [Odkazy na tento příspěvek](#)
[Odeslat e-mailem](#)[BlogThis!](#)[Sdílet ve službě Twitter](#)[Sdílet ve službě Facebook](#)